

Francesc i la nostra casa de tots (10)

Dv, 13/07/2018 per Francesc Riu i ...

[Dialogant amb la Laudato Si'](#)

Capítol 3. On és l'arrel de l'actual crisi ecològica

En aquest capítol tercer hem arribat al centre de la reflexió que Francesc en proposa, vol respondre aquesta pregunta: On és l'arrel de l'actual crisi ecològica? És a dir, si desitgem descobrir quins són els culpables de la situació en què es troba la nostra casa de tots, vers on hem d'adreçar la nostra mirada?

19 LA TECNOLOGIA constitueix un autèntic desafiament

Atent a la realitat i preocupat per la situació en què ens trobem, Francesc és contundent: «La humanitat ha entrat en una nova era en la qual el poder de la tecnologia ens ha col·locat en una cruïlla» (LS 102).

No ens enganyem. En ple segle XXI ningú no pot posar en dubte que els avenços tecnològics realitzats en les darreres dècades han canviat les nostres vides. «La ciència i la tècnica, ben orientades, poden produir coses realment valuoses per millorar la qualitat de vida dels éssers humans, des d'objectes domèstics molt útils fins a grans mitjans de transport, ponts, edificis, llocs públics» (LS 103).

Siguem realistes. «L'energia nuclear, la biotecnologia, la informàtica, el coneixement del nostre propi ADN i altres capacitats que hem adquirit ens han donat un poder enorme» (LS 104). Aquests nous recursos han donat a la humanitat una capacitat de domini impressionant sobre tots els homes i dones del món. «La humanitat mai no ha tingut un poder tan gran, i res no ens garanteix que sempre en farà un bon ús, sobretot si observem com l'està emprant en l'actualitat» (LS 104).

Tanmateix, afirmar que hem progressat molt en molt poc temps gràcies a la tecnologia no vol pas dir que tots els canvis deguts als avenços tecnològics hagin estat positius. «Tendim a creure que tot increment de poder constitueix sense més un progrés, un augment de la seguretat, la utilitat, el benestar, l'energia vital i l'assumpció d'uns nous valors en l'àmbit de la cultura; tendim a pensar i actuar com si la realitat, el bé i la veritat brotessin espontàniament del mateix poder tecnològic i econòmic» (LS 105). És un fet indiscutible: avui dia el progrés de la humanitat depèn de la tecnologia, sense la qual no podem viure. Potser no en som plenament conscients, però bé podem afirmar que ens hem fet esclaus de la tecnologia. Els beneficis aportats per la tecnologia són innegables, i en l'actualitat tots recorrem a instruments tecnològics moltes vegades cada dia; i ho fem sense observar res dolent en el nostre comportament. Però ens cal reconèixer que les bombes atòmiques i d'altres armes mortíferes utilitzades en els conflictes bèl·lics han estat possibles gràcies a la tecnologia, com també ho són els abusos comesos contra alguns drets humans. És a dir, alguns avenços tecnològics han comportat conseqüències que no sempre han estat positives. «N'hi ha prou de recordar les bombes atòmiques llançades en ple segle XX, o bé el gran desplegament tecnològic ostentat pel nazisme, pel comunisme i per altres règims totalitaris al servei de la matança de milions de persones, sense oblidar l'augment constant de les armes mortíferes disponibles per a les noves iniciatives bèl·liques» (LS 104). És cert que els homes i les dones d'avui podem proposar-nos uns objectius i un nivell de benestar que la humanitat mai no havia pogut imaginar. Però no és menys cert que el poder que hem pogut exercir mitjançant els avenços tecnològics també ens ha capacitat per cometre errors extraordinaris, i hem arribat a l'extrem de posar en risc la humanitat mateixa. D'altra banda, els poderosos productors d'alguns

recursos tecnològics fomenten de tal manera el consum d'aquests recursos que han aconseguit crear una addicció que alguns ciutadans no són capaços d'abandonar. Davant d'aquesta realitat, Francesc ens ha advertit de l'enorme desafiament que ens cal afrontar. Per una raó: el desenvolupament tecnològic ha estat més ràpid que el nostre creixement en responsabilitat, valors i consciència, per la qual cosa ara no estem preparats per exercir tot el poder que tenim al nostre abast. A més, tenim una escassa consciència dels nostres propis límits, i això ens impedeix de comprendre la gravetat d'aquests desafiaments, amb el risc de no ser capaços de fer ús del nostre poder de manera correcta (cf. LS 102-105).